

**ARAMADA GEÇERLİ NEDENİN VARLIĞI KONUSUNDA
BİR AMERİKA BİRLEŞİK DEVLETLERİ YÜKSEK
MAHKEMESİ KARARI**

FLORIDA/HARRIS, 568 U.S. 237 (2013)

*A Decision of the Supreme Court of the United States of America on the
Existence of Probable Cause to Search*

Florida v. Harris, 568 U.S. 237 (2013)

Arş. Gör. Burak TAŞ*

Özet

Amerika Birleşik Devletleri Yüksek Mahkemesi, Florida/Harris kararında, arama işleminde geçerli nedenin kapsamı üzerinde odaklanmıştır. Bir trafik durdurması işleminde polis memurunun şüphelenmesi üzerine araç sahibinin aracını aramak istenmiş ancak araç

* Araştırma Görevlisi, Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi Ceza ve Ceza Muhakemesi Anabilim Dalı, (Research Assistant, Social Sciences University of Ankara, Department of Criminal and Criminal Procedure Law)
burak.tas@asbu.edu.tr, ORCID: 0000-0001-6481-1580.

Makalenin Geliş Tarihi: 31.01.2023

Makalenin Kabul Tarihi: 24.03.2023

⇒ Atıf Şekli: Burak Taş, "Aramada Geçerli Nedenin Varlığı Konusunda Bir Amerika Birleşik Devletleri Yüksek Mahkemesi Kararı Florida v. Harris, 568 U.S. 237 (2013)", *Erciyes Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi*, 18/2 (2023), 1072-1088

⇒ Bu eser Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı ile lisanslanmıştır.

sahibi aramaya rıza göstermemiştir. Araç sahibinin tedirgin davranışı ve araç içerisinde dışarıdan bakıldığında görünen bira şişeleri, polis memurunun arama yapmak için geçerli nedene sahip olduğu kararını verdirmiştir. Aramada narkotik köpeği herhangi bir yasaklı madde bulamamıştır. Araç sahibi kefaletle serbest bırakıldıktan sonraki bir durdurmada narkotik köpeği, ilgi çekici hiçbir şey bulunamamıştır. Kararda köpeğin performansının geçerli neden değerlendirmesine etkisi araştırılmıştır. Polis memurunun da köpeğin performans kayıtlarını izlemesi gerekliliği üzerine ihmali olup olmadığı değerlendirilmiştir. Köpeğin performansının hatalı olmadığı ve polis memurunun köpek üzerindeki denetiminin yeterli olduğu kanısı üzerine olayda arama için geçerli neden bulunduğu karara varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Ceza Muhakemesi Hukuku, Koruma Tedbirleri, Arama, Durdurma, Geçerli Neden

Abstract

In Florida v. Harris, the Supreme Court of the United States of America focussed on the scope of probable cause for a search. During a traffic stop, the police officer wanted to search the owner's vehicle on suspicion, but the owner did not consent to the search. The owner's agitated behaviour and the beer bottles visible from the outside of the vehicle led the police officer to conclude that he had probable cause to search the vehicle. During the search, the narcotics dog did not find any prohibited substances. In a stop after the car owner had been released on bail, the narcotics dog found nothing of interest. In the judgement it was investigated the effect of the dog's performance on the probable cause assessment. It also considered whether the police officer was negligent in being required to monitor the dog's performance records. On the basis that the dog's performance was not faulty and that the police officer's control over the dog was adequate, it was concluded that there was probable cause for the search.

Keywords: Criminal Procedure Law, Protection Measures, Search, Stoppage, Probable Cause

Karar Özeti

FLORIDA v. HARRIS, 568 U.S. 237 (2013)**

FLORIDA YÜKSEK MAHKEMESİNE TEMYİZ BAŞVURU YAZISI (CERTIORARI)

Sayı 11-817. Görüşüldü 31 Ekim 2012

Karar Verildi 19 Şubat 2013

Polis memuru Wheatley, rutin bir trafik durdurması kapsamında davalı Harris'i kenara çekmiştir. Harris'in gerginliğini ve açık bir bira kutusunu fark eden Wheatley, Harris'in kamyonunu aramak için izin istemiş, Harris reddedince Wheatley eğitilmiş narkotik köpeği Aldo ile bir koklama testi yapmıştır. Köpek, sürücü tarafındaki kapı kolunu işaret etmiş ve Wheatley'nin arama yapmak için geçerli bir nedeni (*probable cause*) olduğu sonucuna varmasına neden olmuştur. Bu arama; metamfetamin üretimi için gerekli olan psödoefedrin diğer bileşenlerin dışında Aldo'nun tespit etmek için eğitildiği hiçbir şey ortaya çıkarmamıştır. Harris tutuklanmış ve bu malzemeleri yasa dışı bulundurmaya suçlanmıştır. Harris kefaletle serbest bırakılırken bir sonraki durdurmada Aldo, Harris'in kamyonunu tekrar işaret etmiş ama ilgi çekici hiçbir şey bulunamamıştır. Bir delil reddi (*suppression*) duruşmasında Wheatley, kendisinin ve Aldo'nun uyuşturucu tespiti konusundaki kapsamlı eğitimi hakkında ifade vermiştir. Harris'in avukatı bu eğitimin kalitesine itiraz etmedi, bunun yerine Aldo'nun sertifikasyonuna ve sahadaki performansına, özellikle de Harris'in kamyonunun iki kez durdurulmasına odaklanmıştır. İlk derece mahkemesi delil reddi davası (*motion to suppress*) talebini reddetmiş; ancak Florida Yüksek Mahkemesi ret kararını bozmuştur. Köpeğin kaç hatalı uyarı verdiğini gösteren saha performans kayıtları da dahil olmak üzere geçerli nedeni belirlemek için geniş bir kanıt dizisinin her zaman gerekli olduğuna karar vermiştir. Wheatley gibi bir polis me-

** Kararın aslı için bkz. *Florida/Harris*, 568 U.S. 237 (2013), <https://supreme.justia.com/cases/federal/us/568/237/> Son Erişim Tarihi: 28.1.2023.

mururu bu tür kayıtları tutmakta ihmalde bulunmuşsa köpeğin güvenilir bir uyuşturucu tespit edicisi olduğunu düşünmek için asla geçerli bir nedeni olamazdı. **Karar verildi:** Eğitim ve test kayıtları, Aldo'nun uyuşturucuları tespit etmedeki güvenilirliğini desteklediği ve Harris bu kanıtı çürütemediği için, Wheatley'nin Harris'in kamyonunu aramak için geçerli nedeni söz konusu idi.¹

(a) Bir memurun arama yapmak için geçerli bir nedeni olup olmadığını test ederken, gerekli olan tek şey, "makul ve basiretli insanların hareket ettiği" türden "adil bir geçerlilik"tir.² Eyaletin bu pratik ve mantıklı standardı karşılayıp karşılamadığını değerlendirmek için Mahkeme; tutarlı bir şekilde koşulların bütünlüğüne bakmış ve kalıplaşmış kuralları, belirlilik ilkesini (*bright-line test, hukuk kurallarının açık ve net olması*) ve mekanik araştırmaları reddetmiştir.³

Florida Yüksek Mahkemesi, bir uyuşturucu tespit köpeğinin güvenilirliğini değerlendirmek için katı bir delile dayanan katalog oluşturarak bu yerleşik yaklaşımı hiçe saymıştır. Eyaletten; köpeğin sahadaki başarı ve başarısızlıklarının kapsamlı belgelerini sunmasını beklemek ve bu eksik saha kayıtlarını tutmak, Eyalet ne kadar başka kanıt sunarsa sunsun, geçerli bir nedenin bulunmasını engelleyecek olması, koşulların bütünlüğü yaklaşımının tezatıdır. Bu durum, Eyalet Yüksek Mahkemesinin saha performansı kayıtlarını kanıt niteliğindeki altın standart olarak ele almasıyla daha da kötüleşmektedir; aslında bu tür veriler bir köpeğin hatalı negatiflerini tespit edemeyebilir veya bir köpeğin hatalı pozitiflerini belirgin şekilde abartabilir. Bu tür hatalar, bir köpeğin standart eğitim ve sertifikasyon ortamlarındaki performansının kayıtlarını lekelemez ve bu performansı, bir köpeğin güvenilirliğinin daha iyi bir ölçüsü haline getirir. Saha kayıtları bazen konu ile ilgili olabilir; ancak mahkeme, tüm delilleri değerlendirmeli ve sabit bir dizi gereklilik belirlememelidir.

¹ ss. 5-11.

² *Illinois/Gates*, 462 U. S. 213, 235.

³ *Ibid.*

Doğru bir yaklaşımla, bir köpeğin uyarısına odaklanan bir geçerli bir neden duruşması tıpkı diğerlerinde olduğu gibi, mahkemenin taraflara ellerinden gelenin en iyisini yapmalarına izin vererek ve koşulların bütününe değerlendirilerek, diğerleri gibi ilerlemelidir. Eyalet, kontrollü ortamlardan bir köpeğin uyuşturucuları tespit etmede güvenilir bir performans gösterdiğine dair kanıt sunmuşsa ve sanık buna itiraz etmemişse, mahkeme geçerli nedenin bulunduğu sonucuna ulaşmalıdır. Ancak bir sanık, ister ifade veren polis memurunu çapraz sorguya çekerek ister kendi olgusunu veya uzman tanığını sunarak, bir köpeğin bulgularının güvenilirliğine ilişkin bu tür delillere itiraz etme fırsatına sahip olmalıdır.⁴

(b) Bu davadaki kayıtlar, ilk derece mahkemesinin, Aldo'nun uyarısının Wheatley'e kamyonu araması için geçerli bir neden verdiği yönündeki tespitini fazlasıyla desteklemekteydi. Eyalet, Aldo'nun eğitimi ve uyuşturucu bulma konusundaki uzmanlığı hakkında önemli kanıtlar sunmuştu. Harris, mahkemede bu eğitim veya testin herhangi bir yönüne itiraz etmeyi reddetmişti ve Mahkeme, ilk kez sunulduklarında bu tür argümanları dikkate almamaktadır. Harris esasen, aşağıda Wheatley'nin Aldo'nun algılamak üzere eğitildiği herhangi bir maddeyi bulamamasına dayanmaktaydı. Bu, belirli bir uyarının uyuşturucunun bulunduğu sonucuna ulaştıran hatasından çok daha fazla sonuç çıkarmaktadır ve bu Eyaletin, son eğitim ve testlerden elde ettiği kanıtları çürütmemiştir.⁵

71 So. 3d 756, bozuldu.

KAGAN, J., oybirliğinde olan Mahkemenin görüşünü bildirdi.

⁴ ss. 5-9.

⁵ ss. 9-11.

BİRLEŞİK DEVLETLER YÜKSEK MAHKEMESİ

Sayı 11-817

FLORIDA, DAVACI/CLAYTON HARRIS

FLORIDA YÜKSEK MAHKEMESİNE TEMYİZ BAŞVURU YAZISI (CERTIORARI)

[19 Şubat, 2013]

HÂKİM KAGAN Mahkemenin görüşünü bildirdi.

Bu davada, bir trafik durdurması sırasında uyuşturucu tespit köpeğinin “uyarısının” bir aracın aranması için geçerli bir neden olup olmadığını mahkemenin nasıl belirlemesi gerektiğini değerlendirmekteyiz. Florida Yüksek Mahkemesi, Eyaletin köpeğin güvenilirliğini belirlemek için her durumda, köpeğin sahadaki performansının bir günlüğü de dahil olmak üzere kapsamlı bir kayıt seti sunması gerektiğine karar vermiştir.⁶ Bu talebin, geçerli nedenin “esnek, sağduyu standardı” ile bağdaşmadığı düşüncesindeyiz.⁷

I

William Wheatley, Florida Şerif Ofisi, Liberty County’de bir K-9 görevlisidir. 24 Haziran 2006 günü, belirli narkotikleri (metamfetamin, esrar, kokain, eroin ve ekstazi) tespit etmek için eğitilmiş bir Alman çoban köpeği olan Aldo ile rutin bir devriye geziyordu. Wheatley, plaka süresi dolmuş olduğu için davalı Clayton Harris’in kullanmakta olduğu kamyonunu durdurmuştur. Wheatley, sürücü tarafındaki kapıya yaklaşırken Harris’in “gözle görülür şekilde gergin” olduğunu, sakince oturmadığını, titrediğini ve hızlı nefes aldığını görmüştür. Wheatley ayrıca kamyonun bardak tutucusunda açık bir bira kutusu fark etmiştir.⁸ Wheatley, Harris’ten kamyonu aramak için izin istemiş, ancak Harris reddetmiştir. Bu noktada Wheatley, Aldo’yu devriye arabasından almış ve serbest koklama (*free air sniff*) için onu

⁶ Bkz. 71 So. 3d 756, 775 (2011).

⁷ *Illinois/Gates*, 462 U. S. 213, 239 (1983).

⁸ App. 62.

Harris'in kamyonunun etrafında gezdirmiştir.⁹ Aldo, dikkatini sürücü tarafındaki kapı koluna yöneltmiş ve kendine özgü bir dizi davranışla orada uyuşturucu kokusu aldığını işaret etmiştir.

Wheetley, esas olarak Aldo'nun uyarısına dayanarak, kamyonu aramak için geçerli bir nedeni olduğu sonucuna varmıştır. Arama sonucunda, Aldo'nun tespit etmek için eğitildiği uyuşturuculardan hiçbiri ortaya çıkmamıştır. Ancak bunların tamamı metamfetamin yapımında kullanılan 200 serbest psödoefedrin hap, 8.000 kibrit, bir şişe hidroklorik asit, iki kap antifriz ve iyot kristalleriyle dolu bir kahve filtresiydi. Wheetley buna göre, Miranda haklarına uygun uyarıların ardından evinde rutin olarak metamfetamin "pişirdiğini" ve onu "birkaç günden fazla kullanmadan" yapamayacağını kabul eden Harris'i alıkoymuştur.¹⁰ Eyalet, Harris'i metamfetamin üretiminde kullanmak üzere psödoefedrin bulundurmakla suçlamıştır.

Kefaletle serbest bırakılırken Harris, Wheetley ve Aldo ile bir kez daha karşılaşmıştır. Bu sefer Wheetley, kırık bir fren lambası için Harris'i kenara çekmiştir. Aldo bir kez daha kamyonun dışını koklamış ve yine sürücü tarafındaki kapı koluna odaklanmıştır. Wheetley kamyonu bir kez daha aramış, ancak bu sefer ilgi çekici bir şey bulamamıştır.

Harris, Aldo'nun uyarısının Wheetley'e geçerli bir arama nedeni vermediği gerekçesiyle kamyonunda bulunan delillerin reddedilmesi için harekete geçmiştir. Bu talebe ilişkin duruşmada Wheetley, hem kendisinin hem de Aldo'nun uyuşturucu tespiti konusundaki eğitimi hakkında ifade vermiştir.¹¹ 2004 yılında, Wheetley (ve farklı bir köpek), Alabama Polis Departmanından Dothan tarafından sunulan 160 saatlik narkotik tespit kursunu tamamlarken; Aldo (ve farklı bir görevli), Florida Polis Departmanından Apopka tarafından verilen 120 saatlik benzer bir kursu tamamlamıştır. Aynı yıl Aldo, K-9 köpeklerini test etme ve sertifikalandırma konusunda uzmanlaşmış özel bir şirket olan Drug Beat'ten bir yıllık sertifika almıştır. Wheetley ve Aldo

⁹ *Id.*, 63.

¹⁰ *Id.*, 68.

¹¹ *Bkz. id.*, 52-82.

2005'te bir araya geldiler ve birlikte Dothan'da 40 saatlik başka bir takviye kursundan geçmişlerdir. Ayrıca becerilerini korumak için her hafta dört saatlik eğitim egzersizleri yapmışlardır. Wheatley, Aldo'nun doğru yerlerde uyarılıp uyarılmadığını belirlemek için diğerlerini "boş" bırakırken belirli araçlarda veya binalardaki uyuşturucuları gizleyeceklerdi.¹² Wheatley'e göre, Aldo'nun bu egzersizlerdeki performansı "gerçekten iyiydi".¹³ Eyalet, bu ifadeyle örtüşen "Aylık Köpek Tespiti Eğitim Günlükleri"ni sunmuştur. Kayıtlar Aldo'nun her zaman gizli uyuşturucular bulduğunu ve eğitimin her gününde "tatmin edici" (iki olası değerlendirmeden daha yüksek olanı) performans sergilediğini göstermektedir¹⁴

Çapraz sorgulamada Harris'in avukatı, Aldo'nun veya Wheatley'nin eğitiminin kalitesine itiraz etmemeyi seçmiştir. Bunun yerine Aldo'nun sertifikasına ve sahadaki performansına, özellikle de Harris'in kamyonunun iki kez durdurulmasına odaklanmıştır. Wheatley, sertifikanın Harris'in devralmasından bir yıl önce sona erdiğini kabul etmiştir (Florida kanunlarının da bunu gerektirmediğini kaydetti).¹⁵ Wheatley ayrıca, Aldo'nun trafik durmalarındaki veya diğer saha çalışmalarındaki performansının tam kayıtlarını tutmadığını da kabul etmiştir; bunun yerine, yalnızca tutuklamalarla sonuçlanan uyarıların kayıtlarını tuttuğunu açıklamıştır.¹⁶ Ancak Wheatley, Aldo'nun Harris'in görünüşte narkotik bulunmayan kamyonuna yönelik iki uyarısını savunmuştur: Wheatley'e göre Harris muhtemelen metamfetamin kokusunu kapı koluna geçirmiş ve Aldo bu "kalıntı kokusuna" yanıt vermiştir.¹⁷

İlk derece mahkemesi, Wheatley'nin Harris'in kamyonunu aramak için geçerli bir nedeni olduğu sonucuna varmış ve bu nedenle, delil reddine ilişkin talebini (*motion to suppress*) reddetmiştir. Harris

¹² *Id.*, 57.

¹³ *Id.*, 60.

¹⁴ *Id.*, 109-116.

¹⁵ Bkz. *id.*, 70-71.

¹⁶ Bkz. *id.*, 71-72, 74.

¹⁷ *Id.*, 80.

daha sonra, ilk derece mahkemesinin kararına karşı kanun yoluna başvurma hakkını saklı tutarken, itirazsız bir savunma anlaşması yapmıştır (*no-contest plea*). Ara dereceli eyalet mahkemesi (*intermediate state court*) hızlıca kararı onamıştır.¹⁸ (*per curiam*).

Florida Yüksek Mahkemesi, Wheatley'in Anayasanın Dördüncü Eki kapsamında Harris'in aracını aramak için geçerli bir nedeni olmadığı gerekçesiyle kararı bozmuştur. Mahkeme, "Bir köpek uyarı verdiğinde", "köpeğin eğitilmiş ve sertifikalandırılmış olması, geçerli nedeni belirlemek için yeterli değildir." şeklinde hükmetmiştir.¹⁹ Bir köpeğin güvenilirliğini göstermek için Eyaletin daha geniş bir kanıt dizisi sunması gerekmektedir:

"Eyalet; ... köpeğin eğitim ve sertifikasyon kayıtlarını, belirli eğitim ve sertifikasyonun anlamının bir açıklamasını, saha performans kayıtlarını (doğrulanmamış uyarılar dahil) ve memurun köpeğin güvenilirliği hakkında bildiği diğer nesnel kanıtlar dahil köpeğin eğitmeninin deneyimi ve eğitimiyle ilgili kanıtları sunmalıdır."²⁰

Mahkeme, "köpeğin yasa dışı kaçak mal bulunmadan sahada ne sıklıkla uyarı verdiğini" gösteren kayıtlar da dahil olmak üzere "köpeğin performans geçmişine ilişkin kanıt" ihtiyacını özellikle vurgulamıştır.²¹ Mahkeme, bu verilerin, eğiticinin (bilinçli veya bilinçsiz) "bir köpeğe uyarı işareti verme" eğilimi ve "bir köpeğin artık kokular ile gerçek uyuşturucular arasında ayırım yapamaması" gibi sorunları ortaya çıkarmaya yardımcı olabileceğini belirtmiştir.²² Buna göre, Wheatley gibi köpeğinin saha performansının tam kayıtlarını tutmayan bir polis memuru, "köpeğin güvenilir bir uyuşturucu tespit edicisi olduğunu" düşünmek için gerekli nedene asla sahip olamayacaktır.²³

¹⁸ Bkz. 989 So. 2d 1214, 1215 (2008).

¹⁹ 71 So. 3d, 767.

²⁰ Id., 775.

²¹ Id., 769.

²² Id., 769, 774.

²³ Id., 773.

Hakim Canady, çoğunluğun “ayrıntılı ve katı kanıtlayıcı gereklilikleri”nin geçerli neden taleplerinin ötesine geçtiğini ileri sürerek karşı çıkmıştır.²⁴ İlk derece mahkemesinin Aldo’nun eğitim geçmişinin kuvveti ve Harris’in buna “karşı çıkan herhangi bir kanıt sunamaması” konusundaki kararını onaylayacaktı.²⁵

Temyiz başvuru yazısını kabul ettik, 566 U. S. ___ (2012), ve kararı bozuyoruz.

II

Bir polis memuru, elindeki olgular, “bir kişinin kaçak mal veya bir suç delili bulunduğu dair ‘makul olarak ihtiyatlı davranmasını gerektirecekse’”, arama yapmak için geçerli bir nedene sahiptir.²⁶ (çoğunluk görüşü) (*Carroll/United States*, 267 U. S. 132, 162 (1925)’den atıfla);²⁷ Geçerli neden kuralı, “kesin tanımlamaya veya nicelemeye” indirgenemez.²⁸ “Makul bir şüphenin ötesinde kanıt veya kanıtların üstünlüğü (*by a preponderance of the evidence*) gibi ince ayarlı standartların ... geçerli neden kararında yeri yoktur.”²⁹ Tek ihtiyacımız olan, “hukuk uygulayıcılarının değil, makul ve ihtiyatlı insanların hareket ettiği” türden bir “adil bir geçerlilik” türüdür.³⁰

Eyaletin bu pratik ve sağduyulu standardı karşılayıp karşılamadığını değerlendirirken, sürekli olarak koşulların bütünlüğünü göz önünde bulundurduk.³¹ Daha esnek, her şeyi dikkate alan bir yaklaşım lehine katı kuralları, hukuk kurallarının yorumuna yer bırakmayan açıklığına ilişkin açık-çizgi kuralını (*bright-line tests*) ve mekanik araştırmaları reddettik. Örneğin *Gates* kararında, bilgi verenlerin ipuçlarının güvenilirliğini değerlendirmek için eski testimizi terk etmiştik;

²⁴ Id., 775.

²⁵ Id., 775.

²⁶ *Texas/Brown*, 460 U. S. 730, 742 (1983)

²⁷ bkz. *Safford Unified School Dist. #1/Redding*, 557 U. S. 364, 370– 371 (2009).

²⁸ *Maryland/Pringle*, 540 U. S. 366, 371 (2003).

²⁹ *Gates*, 462 U. S., 235.

³⁰ Id., 238, 231.

³¹ Bkz. e.g., *Pringle*, 540 U. S., 371; *Gates*, 462 U. S., 232; *Brinegar/United States*, 338 U. S. 160, 176 (1949).

çünkü bu yerini “kanıtlayıcı ve analitik kuralların karmaşık bir üst yapısına” bırakmıştı; bunlardan herhangi biri yerine getirilmezse geçerli bir nedenin bulunmasını rayından çıkaracaktı.³² “Her durumda geçerli olan katı, bağımsız gereksinimler” listesinin geliştirilmesinin yerinde olmadığını ifade ettik.³³ Geçerli neden vurguladığımız üzere, “belirli olgusal bağlamlardaki olasılıkların değerlendirilmesini başlatan, kolayca ve hatta faydalı bir şekilde salt yasal kurallara indirgenmeyen değişken bir kavram” dır.³⁴

Florida Yüksek Mahkemesi, geçerli nedeni belirlemeye yönelik bu yerleşik yaklaşımı hiçe saymıştır. Bir uyuşturucu tespit köpeğinin güvenilirliğini değerlendirmek için mahkeme, Eyaletin her maddesini işaretlemesi gereken katı bir kanıtlayıcı katalog oluşturmuştur.³⁵ En belirgin şekilde, Eyalet, köpeğin sahadaki önceki “başarı” ve “başarısızlıkları” hakkında kapsamlı belgeler sunmadıkça, bir uyarı Florida mahkemesinin kararı kapsamında geçerli nedeni belirleyemez (Mahkemenin testini acemi bir köpeğe nasıl uygulayacağı merak edilebilir). Eyalet, köpeğin güvenilirliğine dair ne kadar başka kanıt sunarsa sunsun, saha performans kayıtlarının eksikliği geçerli bir nedenin bulunmasını engelleyecektir. Bu, şartların bütünlüğü analizinin tezatıdır. Gerçekten de, bir bilgi verenden (muhbirden) elde edilen ipuçların güvenilirliğini değerlendirme yöntemimizi revize ettiğimizde *Gates* kararında eleştirdiğimiz şeyin bizatihi kendisi burada karşımıza çıkmaktadır. Herhangi bir konuyla ilgili bir boşluk bulunması, Eyaletin davasının değerini azaltmamalıdır. Daha ziyade, “bu eksiklik ... bir

³² 462 U. S., 235.

³³ *Id.*, 230, n. 6.

³⁴ *Id.*, 232.

³⁵ Bu davada sözlü yargılama sırasında, Harris bile Anayasanın Dördüncü Ekinin Eyaleti, Florida Yüksek Mahkemesinin sıraladığı her bir delili sunmaya zorladığı fikrini savunmayı reddetmişti. Bkz. Tr. of Oral Arg. 29–30 (“Anayasanın bu listeyi gerektirdiğine inanmıyorum”). Harris bunun yerine mahkemenin kararının “oldukça didaktik görünmesine” rağmen aslında böyle bir gereklilik getirmediğini savunmuştur. *Id.*, 29; bkz. *id.*, 31 (“Bu, dışına çıkılamayacak belirli bir formül değildir.”) Ancak aşağıdaki kararı, zorunlu bir kontrol listesi oluşturmak şeklinde okurken mahkemenin (sıklıkla tekrarlanan) sözüne inanmaktan fazlasını yapmıyoruz. Bkz., e.g., 71 So. 3d 756, 758, 759, 771, 775 (Fla. 2011) (Eyaletin ayrıntılı kanıtları sunması “gerektiğine” hükmederek).

ipucunun genel olarak güvenilirliği belirlenirken, diğer güvenilirlik göstergelerinin ... güçlü bir şekilde belirtilmesiyle telafi edilebilecektir.”³⁶ Dolayısıyla burada da, bir uyuşturucu tespit köpeğinin güvenilirliğine ilişkin bir bulgu, Eyaletin çoklu, bağımsız kanıtlayıcı gereklilikleri yerine getirmesine bağlı olamaz. Güvenilirliği kanıtlamanın ve böylece geçerli nedeni belirlemenin yolu, köpekler için olduğu kadar insan bilgi kaynakları için de bu kadar katı bir katalog değildir.

Bir de bunun üstüne, aşağıdaki karar; çoğu durumda nispeten sınırlı bir öneme sahipken bir köpeğin saha performansının kayıtlarını kanıtta altın standart olarak ele almaktadır. Bu tür kayıtlarda çok sayıda hata olabilir. Devriye gezen bir köpek, uyuşturucu içeren bir arabaya uyarı vermezse, polis memuru bir arama başlatmayacağı için hata genellikle fark edilmeyecektir. Bu nedenle saha verileri, bir köpeğin hatalı negatiflerini yakalayamayabilir. Tersine (ve burada daha alakalı olarak), eğer köpek polis memurunun içinde narkotik bulmadığı bir arabaya uyarı verirse, köpek hiç hata yapmamış olabilir. Köpek, çok iyi gizlenmiş veya memurun bulamayacağı kadar az miktarda olan maddeleri tespit etmiş olabilir veya daha önce araçta veya sürücünün üzerinde uyuşturucu kalıntılarının kokusunu almış olabilir.³⁷

³⁶ *Id.*, 233.

³⁷ Bkz. U. S. Dept. of Army, Military Working Dog Program 30 (Pamphlet 190–12, 1993) (“Bir maddenin kokusu, madde çıkarıldıktan sonra bile köpeğin tepki vermesine neden olacak kadar yeterli konsantrasyonda bulunabilir. Bu nedenle, bir tespit köpeği reaksiyon verdiğinde ve hiçbir uyuşturucu veya patlayıcı bulunmadığında, köpeğin hata yaptığını varsaymayın.”); S. Bryson, Police Dog Tactics 257 (2d ed. 2000) (“Dağa çıkmadan önce dört kayakçı otoparka yanaştı. Beş dakika sonra bir narkotik tespit köpeği arabayı uyardı. İçeride uyuşturucu yoktu. Ancak, köpek doğru bir performans sergiledi.”) Florida Yüksek Mahkemesi, bir köpeğin artık kokuya verdiği tepkiyi; “bu tür kokular ile gerçek uyuşturucular arasında ayırım yapamamanın” “Aldo’nun güvenilirliğini sorgulayan bir faktör” olduğuna atıfta bulunarak hatalı olarak değerlendirdi. 71 So. 3d, 773– 774; bkz. *supra*, 4. Ancak bu ifade bir yanlış anlaşılmayı yansıtıyor. Bir tespit köpeği, ilacı değil kokuyu tanırlar ve koku mevcut olduğunda, madde gitmiş olsa bile uyarı vermelidir (tıpkı bir polis memurunun koku almada köpeğe kıyasla daha güçsüz burnunun, esrar içildikten bir süre sonra kokusunu algılaması gibi). Olağan durumda, maddenin artık o yerde olmamasına yönelik düşük ihtimalinin bir önemi yoktur; iyi eğitilmiş bir köpeğin uyarısı, uyuşturucu veya uyuşturucu suçunun kanıtlarının (Harris’in kamyonundaki öncü kimyasallar gibi) bulunacağına dair -geçerli neden oluşturmanın gereklerinin bütününde- adil bir gereklilik oluşturur.

Bu nedenle saha verileri, bir köpeğin gerçek yanlış pozitiflerini belirgin şekilde abartabilir. Buna karşılık, her iki yöndeki bu yanlışlıklar, bir köpeğin standart eğitim ve sertifikasyon ortamlarındaki performansının kayıtlarını lekelemez. Burada bu değerlendirmeyi tasarlayanlar, uyuşturucuların nerede saklandığını ve nerede olmadığını ve dolayısıyla bir köpeğin nerede uyarı vermesi gerektiğini ve nerede uyarı vermemesi gerektiğini bilir. Bu nedenle, bir köpeğin güvenilirliğinin daha iyi ölçümü, kontrollü test ortamlarında sahadan gelir.³⁸

Bu nedenle, bir köpeğin bir sertifikasyon veya eğitim programında tatmin edici bir performans gösterdiğinin kanıtı, bizatihi uyarısına güvenmek için yeterli neden sağlar. Güvenilir (*bona fide*) bir kuruluş, kontrollü bir ortamda güvenilirliğini test ettikten sonra bir köpeği onaylamışsa, bir mahkeme (sunulan herhangi bir çelişkili kanıtı tabi olarak), köpeğin uyarısını aranmanın gerçekleştirilmesi için geçerli neden sayabilir. Aynı şey, köpek uyuşturucu bulma konusundaki yeterliliğini değerlendiren bir eğitim programını yakın zamanda ve başarıyla tamamlamışsa, resmi bir sertifikanın yokluğunda bile geçerlidir. Ne de olsa, kolluk kuvvetlerinin etkili eğitim ve sertifikasyon programları kullanmak için kendi güçlü istekleri vardır; çünkü yalnızca hatasız uyuşturucu tespit köpekleri, polis memurlarının gereksiz risklere maruz kalmadan veya sınırlı zaman ve kaynakları israf etmeden kaçak malları bulmasını sağlar.

Bununla birlikte, bir sanık, ister ifade veren memuru çapraz soruya çekerek ister kendi olgusunu veya uzman tanıklarını sunarak, bir köpeğin güvenilirliğine ilişkin bu tür kanıtlara itiraz etme fırsatına sahip olmalıdır. Örneğin sanık, bir sertifikasyon veya eğitim programının yeterliliğine, belki de standartlarının çok gevşek veya yöntemlerinin hatalı olduğunu iddia ederek itiraz edebilir. Aynı şekilde sanık,

³⁸ Bkz. K. Furton, J. Greb, & H. Holness, Florida Int'l Univ., The Scientific Working Group on Dog and Orthogonal Detector Guidelines 1, 61-62, 66 (2010) (Bir köpeğin güvenilirliğinin "sertifika ve yeterlilik değerlendirmelerinin sonuçlarına" dayalı olarak değerlendirilmesi gerektiğini "en iyi uygulama" olarak önermekteydiler, çünkü bu "prosedürlerde" çoğu operasyonel durumun aksine "yanlış bir pozitif olup olmadığınıza bilmeniz gerekir.")

bu ortamlarda yapılan değerlendirmelerde köpeğin (veya eğitmeninin) nasıl performans gösterdiğini inceleyebilir. Gerçekten de, tartıştığımız türden yanlış yorumlamalara açık olsa da, köpeğin (veya eğiticisinin) sahadaki geçmişine dair kanıtlar, Başsavcı'nın sözlü yargılamada kabul ettiği gibi, bazen ilgili olabilir.³⁹ ("Eğitici kürsüdeyse (mahkemede) sanık, eğiticiye saha performansını sorabilir ve ardından mahkeme, önemi ne olursa olsun uygun olan yanıtı verebilir"). Bir köpeğin genel olarak güvenilir olduğunu varsaysak bile, belirli bir uyarıyı çevreleyen koşullar, örneğin, polis memuru köpeğe işaret verdiyse (bilinçli ya da değil) veya ekip alışılmadık koşullar altında çalışıyorsa, geçerli nedenin varlığı veya yokluğunun belirlenmesi değerlendirmesini baltalayabilir.

Kısacası, bir köpeğin uyarısına odaklanan bir geçerli neden duruşması, diğerleri gibi ilerlemelidir. Mahkeme, olağan ceza muhakemesi kurallarına uygun olarak tarafların ellerinden gelenin en iyisini yapmalarına izin vermelidir. Ve mahkeme, tüm koşulların neyi gösterdiğine karar vermek için sunulan kanıtları değerlendirmelidir. Eyalet, kontrollü ortamlardan bir köpeğin uyuşturucuları tespit etmede güvenilir bir performans gösterdiğine dair kanıt sunmuşsa ve sanık buna itiraz etmemişse, o zaman mahkeme geçerli nedenin varlığı sonucuna ulaşmalıdır. Aksine sanık, Eyaletin davasına itiraz ettiyse (köpeğin genel olarak veya belirli bir uyarının güvenilirliğine itiraz ederek), o zaman mahkeme karşı delilleri (*competing evidence*) değerlendirmelidir. Her durumda mahkeme, Florida Yüksek Mahkemesinin yaptığı gibi, katı bir dizi kanıtlayıcı gereklilik öngörmemelidir. Geçerli nedenlere yönelik her araştırmada olduğu gibi, mevzu; bir köpeğin uyarısını çevreleyen tüm gerçeklerin, sağduyu merceğinden bakıldığında, makul derecede ihtiyatlı bir kişinin, aramanın kaçak malları veya bir suç delilini ortaya çıkaracağını düşünmesine neden olup olmayacağına ilişkindir. Testin gereklerini sağladığında köpeğin burnu yanılmaz.

³⁹ Bkz. Tr. of Oral Arg. 23-24.

III

Nitekim Aldo'nun burnu yanılmamıştır. Davadaki kayıtlar, ilk derece mahkemesinin, Aldo'nun uyarısının Wheatley'e Harris'in kamyonunu araması için geçerli neden verdiği yönündeki tespitini fazlasıyla desteklemektedir.

Eyalet, daha önce açıklandığı gibi, Aldo'nun eğitimi ve uyuşturucu bulma konusundaki yeterliliği hakkında önemli kanıtlar sunmuştur.⁴⁰ Eyalet, Aldo'nun Harris'in kamyonuna haber vermeden iki yıl önce narkotik tespitinde 120 saatlik bir programı başarıyla tamamladığını ve ayrıca bağımsız bir şirketten sertifika aldığını göstermiştir. Sertifikanın süresi bir yıl sonra sona ermiş olsa da, Şerif Ofisi, Aldo ve Wheatley için sürekli eğitim talep etmiştir. İkili, söz konusu aramadan bir yıl önce başka bir 40 saatlik eğitim programının gerekliliklerini yerine getirmiştir. Ve Wheatley, becerilerini keskin tutmak için tasarlanmış egzersizler üzerinde Aldo ile her hafta dört saat çalışmıştır. Wheatley, bu ortamlarda Aldo'nun her zaman en yüksek düzeyde performans gösterdiğine yazılı kayıtlar doğruladığı üzere tanıklık etmiştir.

Harris, yukarıda da belirtildiği gibi, mahkemede Aldo'nun eğitiminin herhangi bir yönüne itiraz etmeyi reddetmiştir.⁴¹ Elbette, Harris'in bu Mahkemedeki cevapları, bu eğitimin yeterliliği hakkında -örneğin, programların yeterince çeşitli ortamları simüle edip etmediği ve yeterince kör test (eğitmenin uyuşturucuların yerini bilmediği ve bu nedenle köpeğe ipucu veremediği) kullanıp kullanmadığı- sorular ortaya çıkarmaktadır.⁴² Benzer şekilde, Harris burada Aldo'nun kontrollü testlerde ne kadar iyi performans gösterdiğini sorgulamaktadır.⁴³ Ancak Harris bu şüphelerini mahkemede asla dile getirmede ve bunu burada ilk kez yapamazdı.⁴⁴ Dava ilk derece mahkemesine geldiğinde, Aldo son iki uyuşturucu tespit kursunu başarıyla tamamlamış

⁴⁰ Bkz. *supra*, 2-3.

⁴¹ Bkz. *supra*, 3.

⁴² Bkz. Brief for Respondent, 57-58.

⁴³ Bkz. *id.*, 58.

⁴⁴ Bkz., e.g., *Rugendorf/United States*, 376 U. S. 528, 534 (1964).

ve haftalık eğitim tatbikatlarıyla yeterliliğini sürdürmüştür. Tek başına bakıldığında, bu eğitim kaydı -önceki sertifika olsun ya da olmasın- Aldo'nun güvenilirliğini oluşturmak için yeterliydi.⁴⁵

Ve Harris'in, Aldo'nun saha performansına odaklanan Wheatley'nin çapraz sorgulaması, Eyaletin davasını düşürmede başarısız olmuştur. Harris, ilk derece mahkemesinde, Wheatley'nin Aldo'nun tespit etmek üzere eğitildiği maddelerden herhangi birini bulamadığı için, Aldo'nun iki uyarısının yanlış olması gerektiğini iddia etmiştir.⁴⁶ Ancak, bir köpeğin uyuşturucu tespitine yol açacak uyarısının başarısızlığından çok fazla sonuç çıkarmanın tehlikelerini zaten tanımlamıştı⁴⁷; ve burada Harris'in gerekçelendirmesinin Aldo'nun yeteneğinin hakkını verdiğinden şüpheliyiz. Harris düzenli olarak metamfetamin pişirmiş ve kullanmıştır; Wheatley'nin daha sonra tahmin ettiği gibi, Aldo muhtemelen Harris'in kamyonunun sürücü tarafındaki kapı koluna aktardığı kokulara tepki vermiştir.⁴⁸ İyi eğitilmiş bir uyuşturucu tespit köpeği bu tür kokulara karşı uyarı vermelidir; onlara verdiği yanıt bir hata gibi görünebilir, ama aslında hatalı değildir.⁴⁹ Ve daha da önemlisi, bir aramanın ortaya çıkıp çıkmadığına bağlı olarak geçerli nedeni geriye dönüp baktığımızda değerlendirmiyoruz.⁵⁰ Daha önce belirtilen nedenlerden dolayı, Wheatley'nin Aldo'yu güvenilir bir uyuşturucu detektörü olarak görmesi için iyi bir nedeni bulunmaktaydı. Ve burada hiçbir özel durum, Wheatley'e Aldo'nun her zamanki güvenilirliğini göz ardı etmesi veya Harris'in kamyonuna verdiği tepkiye güvenmemesi için neden vermemiştir.

Eğitim kayıtları, Aldo'nun uyuşturucuları tespit etme konusundaki güvenilirliğini ortaya koyduğu ve Harris bu kanıtı çürütemediği için, Wheatley'in Harris'in kamyonunu aramak için geçerli bir nedeni

⁴⁵ Bkz. *supra*, 8-9.

⁴⁶ Bkz. Brief for Respondent, 1; App. 77-80.

⁴⁷ Bkz. *supra*, 7.

⁴⁸ Bkz. *supra*, 3.

⁴⁹ Bkz. n. 2, *supra*.

⁵⁰ Bkz. *United State/ Di Re*, 332 U. S. 581, 595 (1948).

olduğu konusunda yerel mahkemeye aynı fikirdeyiz. Bu nedenle Florida Yüksek Mahkemesinin kararını bozuyoruz.

Bu şekilde buyrulmuştur.

YAZAR BEYANI	
Mali Destek/Teşekkür Beyanı:	Bulunmamaktadır.
Yazarların Katkıları	Eserin tamamı yazar tarafından kaleme alınmıştır.
Çıkar Çatışması/Ortak Çıkar Beyanı	Yazar tarafından herhangi bir çıkar çatışması veya ortak çıkar beyan edilmemiştir.
Etik Kurul Onayı:	Gerekmemektedir.

